

Een hogere belasting op dividenden is te verdedigen.

WIM COUMANS

De verlaging van de vennootschapsbelasting compenseert de verhoging van de voorheffing op dividenden in belangrijke mate.

Wie belangstelling heeft voor de problematiek van de belasting op ondernemingswinsten, dividenden en meerwaarden op aandelen, komt de jongste dagen goed aan zijn trekken. In de vele mediaberichten en standpunten daarover wordt de wenselijkheid van een verlaging van het tarief van de vennootschapsbelasting niet ter discussie gesteld. Het Belgische tarief is in vergelijking met dat in andere Europese en OESO-landen dan ook hoog.

Het valt te begrijpen dat ondernemers en aandeelhouders een forse verlaging van het basistarief van 33,99 procent verkiezen, zonder compenserende fiscale maatregelen.

Maar dat is weinig realistisch als de overheid haar doelstellingen om de begroting te saneren niet haalt. De Hoge Raad van Financiën bracht daarom onlangs een advies uit met verschillende denkpistes over een tariefverlaging met compenserende maatregelen binnen de inkomstenbelastingen.

De jongste dagen worden de meeste van die compenserende maatregelen fors bekritiseerd. Zo ook een mogelijke verhoging van de roerende voorheffing op dividenden en van de heffing op de liquidatiebonus, een belasting bij de vereffening van vennootschappen. De bewering dat die maatregelen nadelig kunnen zijn voor het ondernemersinitiatief en investeringen in risicodragend kapitaal, is terecht. Maar de vraag moet zijn of de nadelen zwaarder wegen dan de voordelen van een tariefverlaging in de vennootschapsbelasting.

Een verhoging van de roerende voorheffing op dividenden en van de heffing op liquidatieboni treft de Belgische parti-

Een hogere heffing op de liquidatiebonus spoort ondernemers aan om winst in de vennootschap te laten.

culier die aandelen bezit van Belgische en/of buitenlandse ondernemingen. Een vermindering van het tarief van de vennootschapsbelasting komt de ondernemingen die onderworpen zijn aan de Belgische vennootschapsbelasting ten goede. Een voor de begroting neutrale combinatie van beide heeft drie effecten:

- een inkomensdaling voor de Belgische ontvanger van dividenden die niet voortkomen uit aan de Belgische ven-

nootschapsbelasting onderworpen winsten,

- een groeiende aantrekkelijkheid van ons land bij buitenlandse investeerders in risicodragend kapitaal van Belgische ondernemingen,

- een aansporing aan Belgische ondernemingen en hun Belgische aandeelhouders om winsten in de vennootschap te laten en de vennootschap niet te liquideren. Bij de uitkering van vroeger behaalde winsten is er een verlies door de hogere heffing op de liquidatiebonus, bij de uitkering van toekomstige winsten wordt de hogere heffing grosso modo gecompenseerd door de verlaagde vennootschapsbelasting.

Per saldo zijn die effecten goed nieuws voor de groei en de werkgelegenheid in ons land.

Wim Coumans

Lid van de afdeling fiscaliteit en parafiscaliteit van de Hoge Raad van Financiën.

De grootmachten laten de Syrische Koerden in de steek.

DIRK ROHTUS

Turkije valt sinds woensdag de Syrische Koerden aan. Ondanks hun hulp in de strijd tegen Islamitische Staat staan die er internationaal alleen voor.

Een Turkse militaire operatie in Syrië, een verijdeld putsch en een reeks bloedige aanslagen in Turkije. Het staat allemaal in schril contrast met de sfeer die iets meer dan een jaar geleden in het land aan de Bosphorus heerste. De toekomst lachte de Turkse democratie toe, die dag in juni 2015 toen de pro-Koerdische partij HDP dankzij de stemmen van liberale Turken boven de kiesdrempel van 10 procent geraakte. De Koerdische kwestie zou vreedzaam via de parlementaire weg worden opgelost.

Dat was buiten de waard gerekend. De Turkse president Recep Tayyip Erdogan was niet tevreden met de 'slechts' relatieve meerderheid voor de AKP. Hij wilde dat ze als enige partij aan het roer zou blijven. De coalitieonderhandelingen verzandden, het vredesproces met de Koerdische nationalistische werd opgeblazen. De AKP regeert na nieuwe verkiezingen in november weer alleen en heeft haar greep op de samenleving zelfs versterkt na de mislukte staatsgreep.

Gewillig instrument

Wie gedacht had dat het Turkse leger na de zuiveringsacties van juli/augustus verzwakt zou zijn, kijkt vreemd op nu datzelfde leger volop in actie treedt op het grondgebied van de buurstaat Syrië. Het is een gewillig instrument van de Turkse regering geworden. Die heeft een welbepaald doel met haar militair offensief in het noorden van Syrië.

Een Turkse regeringsgezinde krant schreef vorig jaar dat de Partiya Yekitiya Demokrat of de Democratische Eenheidspartij (PYD) - de belangrijkste partij van de Syrische Koerden - een groter gevaar vormt dan Islamitische Staat (IS). Het Westen wil de vernietiging van IS. Daarvoor ondersteunt Amerika zelfs de YPG, de gewapende tak van de PYD, in haar strijd tegen de terroristen van IS. Maar voor Turkije omvat het begrip 'terroristen' heel wat meer dan IS.

Voor Turkije zijn ook de Koerdische nationalistische van de PYD terroristen omdat ze ideologisch aanleunen bij de Koerdische Arbeiderspartij, de PKK. Die geldt als staatsvijand nummer een (naast de Gü-

lenbeweging). Bovendien is de PYD bezig met een project van staatsvorming aan de zuidgrens met Turkije.

In 2013 hebben drie door Koerden bewoonde kantons in het noorden van Syrië zich aangesloten bij de sociale confederatie van Rojava (West-Koerdistan). Maar territoriaal vormen ze geen geheel. Tussen Efrin in het westen en Kobane en Cizire in het oosten ligt een gebied dat in handen is van IS. Dat de YPG-eenheden twee weken geleden de stad Manbij bevrijdden uit de handen van IS, dient ook een hoger doel: het slaan van een landbrug tussen de kantons. Daarmee overschreden ze in westelijke richting de rode lijn die de rivier de Eufraat voor Turkije vormt.

Volgende stap

Ankara wil geen versterkt Rojava dat haast het hele grensgebied van Syrië met Turkije beslaat. Naast de KRG, de Koerdische deelstaat in het noorden van Irak, krijgt het Koerdische volk er dan een staatkundige entiteit bij en dan nog wel een die bestuurd wordt door een 'filiaal' van de PKK. Wat is de volgende stap die de Koerdische nationalistische zetten? De afscheuring van het door Koerden bewoonde zuidoosten van Turkije?

Ankara heeft er jaren over gedaan zich te verzoenen met en samen te werken met de KRG, maar dat betekent niet dat de Turken een staatkundige onafhankelijkheid van Iraaks Koerdistan zouden slikken. Ook het uiteenvallen van Syrië langs etnische lijnen wil Ankara vermijden, al brengt dat met zich mee dat er toch een rol voor Assad zou zijn weggelegd, zij het misschien niet als president. Dat vormt een keerpunt in het Turkse Syriëbeleid.

Er is één zekerheid in de internationale politiek: vriendschap is ondergeschikt aan machtsbelangen.

Het Turkse leger viel stellingen van IS aan, maar de Koerdische milities zijn nog altijd de grotere vijand. Turkije zal er niet zonder kleerscheuren vanaf komen. Er zullen burgerslachtoffers vallen door het offensief, de YPG zal het de Turkse troepen knap lastig maken en de PKK zal haar aanslagen tegen de organen van de Turkse staat opvoeren.

Weer worden de Koerden in de steek gelaten door de grote machten van de wereld. Rusland laat betijen door de wending in het Turkse Syriëbeleid. Amerika eiste ondanks eerdere steun dat de YPG zich terugtrok op de oostelijke oever van de Eufraat. Eén zekerheid is er in de internationale politiek: vriendschap is ondergeschikt aan machtsbelangen.

Dirk Rohtus

Docent internationale politiek aan de KU Leuven. In het najaar verschijnt zijn boek 'Turkije. De terugkeer van de sultan' (Uitgeverij Vrijdag).

De opinie van Zak

Lobbyen in België is ondoorzichtig.

KAREL JOOS

Het is op zijn minst merkwaardig dat België geen regelgeving voor lobbyisten heeft.

Het is een klassiek spanningsveld in elke democratie: de vraag of we politici moeten zien als afgevaardigden die verplicht zijn de wil van hun achterban te volgen of eerder als vertegenwoordigers die gekozen zijn om in steeds veranderende omstandigheden op hun eigen oordeel af te gaan.

De kwestie werd de eerste keer op scherp gezet toen de oorlogsheld Tiberius Sempronius Gracchus in 133 v.C. als volkstribuun ijverde voor de herverdeling van Romeinse staatsgronden ten voordele van de gewone man. Aangezet door de rijke Italiërs gebruikte medetribuun Marcus Octavius zijn vetorecht in de volksraad. Daarop liet Gracchus hem wegstemmen. Hij vond dat Octavius de wil van het volk weigerde uit te voeren. De klassieke eensgezindheid tussen de stakeholders van de Romeinse maatschappij spatte uit elkaar. Na gestook in de Senaat werd Gracchus bij zijn herverkiezing door een knokploeg doodgeslagen met een stoelpoot. De repu-

bliek zou nooit meer herstellen van de breuk tussen het volk en de bevoorrechte klasse die hen moest leiden.

In de westerse democratieën van vandaag leggen bedrijven, vakbonden en een ecosysteem van maatschappelijke organisaties, brancheverenigingen en koepels hun politieke wensen op tafel. Aan de noodzaak van een stabiel evenwicht tussen ieders belang is de afgelopen eeuwen niets veranderd. In de publieke opinie gaan telkens stemmen op om lobbyisten te reguleren. Het wetslagen van dat verlangen hangt in grote mate af van de manier waarop drie kernproblemen aangepakt worden.

Drie kernproblemen

Ten eerste dient het toepassingsgebied afgeïjnd te worden. Daarvoor is een eenduidige definitie van lobbyen en lobbyisten nodig. Gelet op de vrolijke chaos die al decennialang heerst onder academici die het onderwerp bestuderen, ligt dat alles behalve voor de hand. Valt een evenement organiseren of een mediacampagne opzetten over energiebezuiniging onder lobbyen? Zijn activisten, vakbonden of advocaten lobbyisten? Of burgemeesters?

De tweede vraag gaat over de componenten van een regulering. Daarbij moeten beslissingen genomen worden over de mate waarin informatie over lobbydoelen, opdrachtgevers, gecontacteerde beleidsmakers en financiering wordt verzameld. Bovendien moeten gedragsregels worden omschreven en een systeem voor handhaving worden uitgedacht.

Wie het initiatief neemt, is het derde en interessantste onderwerp. Zowel de overheid als de lobbyisten kunnen besluiten

De vraag of belangenbehartiging gereguleerd moet worden en vooral hoe, blijft in ons land onbeantwoord.

om reguleringstaken op zich te nemen. Hoe dan ook moet het resultaat fair zijn en zowel de transparantie verhogen als de integriteit stimuleren. De situatie in het buitenland toont aan dat men vaak uitkomt bij een vrijwillig of verplicht register dat de overheid al dan niet online beheert, in combinatie met gedragscodes waaraan de sector zich onderwerpt.

Buitenlandse registers

In Nederland is de uitstekende beroepsvereniging BVPA al sinds 2002 actief terwijl het lobbydebat in de Tweede Kamer amper opschiet. In dat verband sprak NRC Handelsblad van 'een tot mislukken gedoemde poging het onregelbare te regelen'. Frankrijk telt met AFCL en ARPP zelfs twee verenigingen, maar de loi Sapin II raakt niet rond. In Duitsland haalde de invoering van een lobbyistenregister begin juni geen meerderheid in de Bundestag. De Europese Commissie heeft recentelijk een consultatieronde afgerond om haar eigen rammelende transparantieregister bij te sturen. Angelsaksische landen zoals de VS met hun beleidsbeïnvloeding via Political Action Committees (PAC's), zijn trouwens al decennialang sterk gereguleerd.

In ons land is er niets in zicht, behalve een onevenwichtig wetsvoorstel over defensiecontracten dat sinds maart 2015 circuleert. De vraag of belangenbehartiging in het algemeen gereguleerd moet worden en vooral hoe, blijft onbeantwoord. Dat is in het tijdperk van de transparantie minstens opmerkelijk te noemen. Op 30 en 31 augustus houdt de eind vorig jaar opgerichte Belgian Public Affairs Community (BEPACT) in Leuven een zomeracademie voor haar leden. Het lijkt de ideale gelegenheid om een helder statement te maken.

Karel Joos

Partner bij public affairsgroep Interel.